

VICARII CAESARAV
 GVSTAN. PARROCHIALIVM,
 AN RECTE DENVN CIAVERINT EXCOM
 municatos Decanum & Capitulum Cæsaraugust. virtute Exe-
 cutorialium Legati, cum clausula, contito de in-
 timatione mandati, non tamen de partitione,
 sub pœnis, & censuris publicetis.

Ituntur probare rectè processisse ex forma mada-
 ti, cui cum superioris sit obedire tenebantur,
 aliàs morte morei ètur iuxta illud 1. Reg. c. 13.
 quod habetur in c. 2. de maiorit. & obed.

Sed ipsos nec ritè, nec rectè processisse manife-
 stissimè ex sequentibus apparebit: 1. ex auctori-
 tate Felini in cap. ad probandum antepenit. n. 6.

de re iudicata, cõius propria verba sunt. Licet executoriales excõ-
 municent, vt ex tunc & etiam mandent denunciari excõmunica-
 tum; tamen in omnibus intelligitur conditio si non paruerit, quod
 autem non paruerit sine iusta causa, non priùs constat, quàm lata
 fuerit declaratoria. Hanc praxim sic seruari restantur scripta sequẽ
 rium, Ioann. Gutierrez Canonie. qq. lib. 1. c. 4. nu. 28. ver. licet. &c.
 Marcus Antonius Genuen. in prax. Neapolit. c. 29. num. 24. addens
 comparentem offerentem se paratum satisfacere, non posse publi-
 cari, imò iudicantur Domini maximam iniuriam fuisse illatam pu-
 blicando Octau. Vestrius de adi. Rom. aulz lib. 8. cap. vlt. num. 16.
 & 17. Zerola in praxi. Episc. verbo excommunicatio in addit. §. 4.
 Piafecius in praxi. Episcopali. p. 2. c. 4. num. 87. S. neq. in casibus. Et
 colligitur ex formula declaratoriarum, quam refert formularium
 terminorum Romanæ Curie pag. 198. Et Salustius Tyberius in
 praxi iudiciaria. lib. 4. pag. 313.

A Neq

Neque obstat, si replicent stylum illum esse Curie Romanę. Quia respondeo, quod stylus Curie Romanę debetur sequi tamquam matr. & Magistr. & pro lege seruari. c. ex litteris. 11. de cõstit. cap. quam graui de crimine falsi. Speculator de appellat. §. de offic. quoque. n. 14. Probus in cap. vt animarum, n. 57. de constit. Felinus in cap. ex parte. 2. num. 16. de rescrip. Casadorus decis. 2. num. 4. de locat. & conduct. Item respondeo, quod hic sumus in casu executorialium Legati Sedis Apostolicę in quo maximę viget obligatio sequendi stylum Romanum, iuxta reg. quod subrogatus &c. de qua in l. parabolani, 18. C. de Episcop. & Clericis.

Item respondeo, quod si aduertatur ad praxim Ecclesiasticam de Salcedo fol. 81. §. benigna, etiam contumax non statim declaratur excommunicatus, sed alius terminus ei præfigitur, licet ibi loquatur Salzedo de contumacia non comparędo, qui contumacior est quam non parens Couarr. lat. in cap. alma. 1. p. §. 9. n. 3.

Secundo. Quia quoties mandatur aliquid exequi rigore, vel in cõueniētibus plenum recurrędũ est ad superiorę cap. si quando de rescrip. c. cum teneamur de præbend. in præsentī datur mandatum (curialiter loquendo, & vt melius dicã iuxta Vicariorum sensum) rigore plenum, primo, quia datur potestas publicandi Decanum, & Capitulares excommunicatos omnibus Curis totius Hispanię, si eis non consliterit de partitione; difficile, & ferę impossibile mandatur Capitulo, vt omnibus istis partitionem notificet, vnde succedit reg. quod non debeat ad hoc obligari. l. 4. §. 7. de statu lib. neque etiam sub excommunicatione quę requirit contumaciam. cap. certum est. 11. q. 3. Datur similiter mandatum præter stylum nam si consulatur prædicta praxis Salzedi sup. d. fol. 81. §. benigna, & fol. 78. §. mandat. & fol. 80. §. inhbicion, inuenietur, quod solũ Curato Parrochię iubetur, vt publicet excommunicatum constituto de notificatione, & non de partitione, ergo prædicti Vicarij ad superiorę consultationem interponere debuerunt.

Tertio. Quia Capitulum respondit se offerens paratum pro satisfactione, & obedientia, sibi mandatorum, & ad executionem petijt liquidari mensam anniuersariorum, ex qua deducendę erant quantitates, quas soluere iubebarur. Quod Responsum fuisse suffi-

sufficiens (quia licet esset liquida quantitas, nō tamē mensa, ex qua deducenda erat) ex sequentibus apparebit. 1. ex decis. 1. in nou. vbi hæc verba, certa iuris regula est, quod exceptio de fructibus non perceptis opponi potest coram executore, ex decis. in noui. de sententia, & re iudicata vbi hæc verba. Executor potest monere condemnatum, vt de fructibus satisfaciatur victori infra certum terminum, intra quem potest allegare se illos non percepisse, & similia, quod si non fecerit sententia excommunicationis propter hoc lata iusta est argumento text. in cap. 2. de sententia excommun. in 6. Ex Rota decis. 100. 1. p. diuers. 14. vbi non admittitur appellatio, quādo secuta fuit liquidatio cōdēnationē in actione vniuersali, ergo cum ante liquidationē ex parte capituli interposita fuerit appellatio, debet admitti, ex decis. 311. Mohed. quē sequitur Serafin. 1. p. decis. 655. num. 3. Cuius verba sunt, vbi non est facta liquidatio fructuum, sufficit oblatio verbalis de soluendo, vt omisso possessorio procedatur ad petitionem Ex decis. Serafin. 1113. 2. p. num. 5. vbi oppositio illiquidi impedit declaratoriam, cui iunge decissionem. 58. n. fin. 2. p. diuers. vbi corpora, ex quibus deducendi sunt fructus, debent esse certa. Item ex grauissimis Doctoribus, 1. ex Baldo in c. Pastoralis. §. quia vero. n. 16. de offic. deleg. cuius verba sunt sententia non liquida non debet executioni mandari. l. quod tamen 21. §. Pomponius de recep. arbitr. vbi sententia incerta dicitur inutilis hoc modo concepta, *Diuisioni vestre stare placet, ex Aymon. conf. 164, num. 2. cuius verba sunt, sententię executio ante liquidationem fieri non potest. l. 5. in principio, ex quibus causis in possess. vbi cessat missio in possessionem si non liquet, quod liquere debet. Ex Scacia. de appellatione q. 17. limitat. 9. num. 28. qui sic specificè loquitur, cum is, qui obtinuit decerni executionem vult venire ad executionem super tanto, seu super certa re, tunc debet liquidari citata parte. Et non facta liquidatione non debet deueniri ad actum executionis. Ex Martha de claus. 1. p. claus. 304. num. 1. qui citat Bald. Crauet. Osa. Lucen. Genuens. Gratia. & Felicianum, cuius verba in specie talia sunt. Certum est quod liquidatio debet præcedere executionem instrumenti, vel etiam rei iudicatę, nec antea potest peti inter esse, & Marco Antho. supra cum eius verbis relato. Denique ex forma commissionis liquidationis, quam refert Salytius supra lib. 4. pag. 317. profequitur Bened. de Barcis de guarentigia, quęst. 2. per totam.*

Quarto

Quarto. Quia prædicti Vicarij publicarunt tam intimatos intra aulam Capitularem, quam extra, cum certum sit, quod Illustrissimus Legatus principaliter excoꝛtoriales mittit contra Capitulum, & actus Capitularis non dicitur quotis singuli extra Capitulum consenserunt, vel disenserunt. Panormitanus in cap. cum Ecclesia. n. 14. de cau. posses. optinae in Curia Pisana lib. 4. c. 3. n. 5. & 6. Syluest. ex glos. verbo Tractatus in c. 1. de rebus Ecclesie. in. 6. verbo electio. 2. n. 12.

Quod si replicent Illustrissimum iussisse mādatum intimare Capitulo, & singulis respondeo, quod etiam singulis nō poterat intimari, nisi essent simul congregati iuxta supradictos Doctores, & melius in decissione Rotta. 1. de sent. excom. in antiquis, agit ibi Rotta de Excommunicatione lata contra Decanum, & Capitulum, & ponit hæc verba singulares personæ non possunt excommunicari licet citati fuerint tanquam Capitulum facientes, vt ergo possent excommunicari singuli inobedientes posita est clausula intimationis singulorum, quia in vniuersitatem excommunicatio ferri non debet. c. Romana. §. in vniuersitatem de sententia excom. in 6. prosequitur Nauarrus in Manuali cap. 27. n. 16. Couar. 2. variar. c. 8. n. 9. Suarez de Censuris disp. 18. sect. 2. n. 2.

Quinto. Quia Vicarij prædicti sic ex abrupto processerunt, quod cum scire debuissent excommunicationem requirere contumaciam. Vt late Couarr. in c. alma. 1. p. relect. §. 9. & quod contumacia non cadit in infirmum. l. contumacia. §. poenam de re iudicata, notat ex Bart. in l. 1. columna 1. de in integrū restitutione Ludouicus Gomez in reg. de infirm. quæstio. 9. §. ergo hoc priuilegio 12. nihilominus etiam infirmos publicarunt, licet sibi familiares denunciare destiterint. Sub censura, &c.

El Doctor don Luys de Sarauia.